

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๖/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๔/๒๕๖๕

วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	นางสาวฟ้า เมืองไทย ที่ ๑	ผู้ร้อง
	นายเทวา เจริญศิริ ที่ ๒	
	นางสาวปานชีวา เมืองไทย ที่ ๓	
	นายจรูญ วรรณกสิณานนท์ ที่ ๔	
	ศาลแขวงขอนแก่น	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางสาวฟ้า เมืองไทย และคณะ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางสาวฟ้า เมืองไทย (ผู้ร้องที่ ๑) นายเทวา เจริญศิริ (ผู้ร้องที่ ๒) นางสาวปานชีวา เมืองไทย (ผู้ร้องที่ ๓) และนายจรูญ วรรณกสิณานนท์ (ผู้ร้องที่ ๔) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ ถูกนายปิติ ปิยะศิลป์ เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องคดีอาญารฐานความผิดเกี่ยวกับเอกสารต่อศาลแขวงขอนแก่น (ผู้ถูกร้อง) ต่อมาผู้ถูกร้องมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๓๕๒๘/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๕/๒๕๕๖ ว่า การกระทำของผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ เป็นความผิดฐานแจ้งให้เจ้าพนักงานจัดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารราชการ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๗ (เดิม) ประกอบมาตรา ๘๓ จำคุกคนละ ๙ เดือน

- ๒ -

ลดโทษให้คนละหนึ่งในสาม คงจำคุกคนละ ๖ เดือน ผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษายืน ผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ ยื่นฎีกาผ่านระบบบริการข้อมูลคดีศาลยุติธรรม (Case Information Online Service : CIOS) ผู้ถูกร้องไม่มีคำสั่งใด ๆ ต่อฎีกาของผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ และไม่สั่งให้ชำระค่าธรรมเนียมผ่านระบบ CIOS ไม่สั่งให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมเอกสารใด ๆ ผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ ทราบคำสั่งศาลผ่านระบบ CIOS ให้ไปฟังคำสั่งเกี่ยวกับฎีกา ผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ ขอเลื่อนฟังคำสั่งผ่านระบบ CIOS แต่ผู้ถูกร้องไม่มีคำสั่งใด ๆ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ ได้รับหมายศาลแจ้งว่า ผู้ถูกร้องสั่งไม่รับฎีกาของผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ และให้ไปรับโทษภายในสิบห้าวันนับแต่วันปิดหมายวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกร้องที่มีคำสั่งไม่รับฎีกาและขอทุเลาการบังคับคดี ผู้ร้องทั้งสองเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๘ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ อันเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ ที่รัฐธรรมนูญรับรองให้จำเลยในคดีอาญามีสิทธิต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ ฝ่าฝืนต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๙ และการดำเนินกระบวนการพิจารณาของผู้ถูกร้องขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ อันเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ และอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดิน

ผู้ร้องทั้งสองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การดำเนินกระบวนการพิจารณาและคำพิพากษาของผู้ถูกร้องในคดีหมายเลขดำที่ ๓๕๒๘/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๕/๒๕๕๖ และคำสั่งของผู้ถูกร้องที่ไม่อนุญาตให้เลื่อนการฟังคำสั่งฎีกา และมีคำสั่งไม่รับฎีกา ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องทั้งสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๑๘๘

๒. กำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวโดยสั่งระงับการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ถูกร้องที่มีคำสั่งให้ผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ ไปรับโทษตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันปิดหมายจนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องทั้งสองที่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระสำคัญอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ อันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิพาทพิพาทคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว” และมาตรา ๔๘ วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกละเมิดมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลได้”

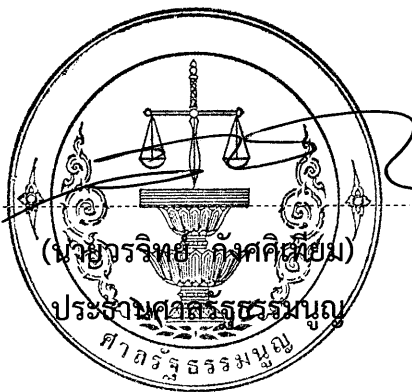
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสองกล่าวอ้างว่า การดำเนินกระบวนการพิจารณาและคำพิพากษาของผู้ถูกร้องในคดีหมายเลขดำที่ ๓๕๒๘/๒๕๕๔

- ๔ -

คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๕/๒๕๕๖ และคำสั่งของผู้ถูกร้องที่ไม่อนุญาตให้เลื่อนฟังคำสั่งฎีกาและมีคำสั่งไม่รับฎีกา เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ละเมิดสิทธิและเสรีภาพ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๑๘๘ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน แต่ผู้ตรวจการแผ่นดิน ยังไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทั้งสองทราบและยังไม่พ้นกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ตรวจการแผ่นดินรับคำร้องจากผู้ร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้ร้องทั้งสองไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงตามคำร้อง เป็นกรณีการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๔ ซึ่งผู้ถูกร้องมีคำพิพากษาลงโทษผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ โดยศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษายืนและเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกาต่อศาลฎีกา กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสองไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

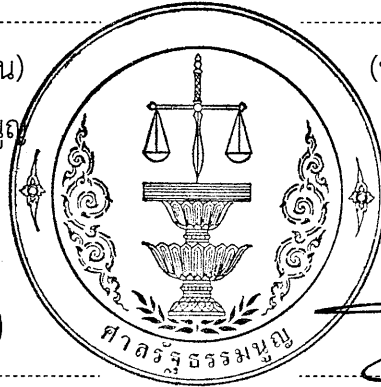
(คำสั่งที่ ๑๖/๒๕๖๕)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ